

ת"פ 18102/03/17 - מדינת ישראל נגד מחמוד מוחיסין

בית משפט השלום בירושלים

18 יולי 2018

ת"פ 18102-03-17 מדינת ישראל נ' מוחיסין

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל על ידי יחידת תביעות משטרת
ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד מוחיסין

על ידי ב"כ עו"ד מונא שיח'

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום

הנאשם, תושב ירושלים, יליד 1979 הורשע על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן, תקיפת סתם -בן זוג ואיומים עבירות לפי סעיף 382(ב) ו-192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי ההסדר בין הצדדים שהוצג בפני ביום 3.12.17, הנאשם נשלח להכנת תסקיר. סוכם, כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי ולא יפתחו תיקים נוספים, תעתור ב"כ המאשימה ל-4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ב"כ הנאשם תהא חופשית בטיעוניה לעניין העונש. לעומת זאת, ככל שהתסקיר יהיה שלילי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

מכתב האישום המתוקן עולה, כי בחודש ינואר 2015 בתאריך אשר אינו ידוע במדויק למאשימה, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שסימן עם ידו על הצוואר בתנועה של רצח וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

כמו כן, בין השנים 2013-2014, בתאריכים אשר אינם ידועים למאשימה במדויק תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין. הנאשם היכה את המתלוננת, סטר לה ודחף אותה.

2. תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 22.3.18 עולה, כי הנאשם הינו בן 38, בעל רישום פלילי על רקע תעבורתי. הנאשם עזב את לימודיו שנתיים לפני סיום התיכון, כאשר נשירתו נבעה מקשיים לימודיים על אף רצונו ומאמציו להשתלב.

בהיותו ילד צעיר, עברה משפחתו לירדן, שם התגוררו במשך כארבע שנים ושבו לישראל בשל חשש מאיבוד זכויותיהם בארץ.

בגיל 20 נישא הנאשם לאשתו ולהם נולדו במהלך השנים שלושה ילדים. בני הזוג היו נשואים 14 שנים עד לגירושיהם. מדברי הנאשם עולה, כי במשך תקופה ארוכה ספג הנאשם יחס אלים וגס מאביה של אשתו בשל העובדה שלא הצליח לפרנס בכבוד את משפחתו, וכאשר הגיעו למצב קיצוני הוחלט כי יתגרשו. עובדות אלה, על פי הערכת שירות המבחן, גרמו לתחושות כעס ומרמור בקרב הנאשם.

כעבור זמן קצר נישא הנאשם בשנית, ולו נולדו שתי בנות. על פי דברי הנאשם, מתוארת מערכת יחסים תקינה בינו לבין אשתו מנישואיו השניים, אם כי ישנו קושי גדול בפרנסה.

באשר לעבירה מושא דיון זה, הנאשם לא קיבל על עצמו אחריות לביצועה. מדבריו לשירות עולה, כי אשתו הייתה המאיימת והמכה, ושלל כי נקט כלפיה באלימות.

לצד דברים אלו, תיאר הנאשם הסלמה במערכת היחסים בינו לבין המתלוננת סביב שחרורו ממאסר בשנת 2012 עת החרף מצבם הכלכלי. עולה הרושם, כי הנאשם ביטא עמדה קורבנית ותחושות עוול ולא היה מסוגל לבחון את מצבו בעין ביקורתית. כמו כן, הנאשם שלל צורך בטיפול בתחום האלימות במשפחה, כיוון שכאמור, לא נהג באלימות פיזית או מילולית ולא סובל מבעיה בתחום.

בפגישה עם גרושתו של הנאשם, המתלוננת מושא דיון זה, תיארה כי מערכת היחסים ביניהם ידעה עליות ומורדות וכי במשך שנים סבלה מאלימות של הנאשם כלפיה, אך חששה להתלונן כי פחדה להתמודד עם תדמית של גרושה. הבחירה להתגרש נבעה בעיקרה כאשר "הגיעו מים עד נפש". המתלוננת תיארה חשש ופחד עד היום וכי חוששת לחייה בשל איומים קודמים של הנאשם.

באשר להערכת גורמי הסיכון הנשקפים בן הנאשם, עולה הרושם כי הנאשם מתקשה עד מאוד לקבל אחריות על מעשיו ונוטה להתנהלות אימפולסיבית וקושי בוויסות דחפיו במישורי חייו השונים.

לצד זה, נראה כי הנאשם אינו מקיים קשר ישיר עם המתלוננת, הקים משפחה חדשה ולדבריו, מנהל קשר יציב עם אשתו השניה. כמו כן, תיאר בפני השירות על רצונו בניהול אורח חיים תקין. בנוסף, מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי לא נפתחו תיקים חדשים לחובת הנאשם. אלה מהווים, להערכת השירות, גורמים מפחיתי סיכון להישנות עבירות.

לאור כל האמור לעיל, המלצת שירות המבחן היא לענישה מוחשית במסגרת מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה, אשר תיקח בחשבון את מצבו הכלכלי הדחוק. כמו כן הומלץ על עונש מותנה והתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות. בשל עמדתו של הנאשם ובכלל זה שלילת בעייתיות מצדו וצורך בטיפול, אין השירות בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

3. חוות דעת הממונה על עבודות שירות

הנאשם התייצב לראיון התאמה והשמה ביום 24.6.18, ונמצא מתאים להשמה בעבודות שירות בבית חולים הדסה הר הצופים.

4. טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציין את הפגיעה בערכים המוגנים בכללם ההגנה על שלמות גופה של המתלוננת ועל החברה בכלל. מדובר באלימות אשר לא ניתן לאפינה כאירוע בודד, אלא כשני אירועים נפרדים.

בנוסף, ב"כ המאשימה מציין כי התסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם הינו תסקיר שלילי, הנאשם אינו לוקח אחריות על העבירה, ואף מפנה לעבר המתלוננת את אותן האשמות כנגדו. כמו כן, מציין ב"כ המאשימה כי המתלוננת חיה את חייה בפחד עד עצם היום הזה.

ב"כ המאשימה מפנה לפסיקה רלוונטית של בית המשפט העליון (רע"פ 3077/16 ו-רע"פ 1923/11).

לאור כל אלה, מציין ב"כ המאשימה כי מתחם העונש נע בין שישה חודשי מאסר עד 12 חודשים, ועותר ל- 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

מנגד, ב"כ הנאשם מציינת בטיעוניה לעונש את חלופי הזמן מיום ביצוע העבירות מושא דיון זה וכן כי האלימות המתוארת בכתב האישום המתוקן הינה ברף התחתון של תיקים מסוג זה.

ב"כ הנאשם מבקשת להדגיש חלקים מתסקיר שירות המבחן: מדובר בנאשם בן 38, אב לחמישה ילדים כאשר הוא המפרנס העיקרי שלהם. יחסיו עם המתלוננת הסתיימו בשנת 2014, מאז הנאשם אינו בקשר עמה ודרכיהם נפרדו.

כמו כן, מציינת ב"כ הנאשם, כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב, הנאשם נעדר עבר פלילי ורישומו הפלילי מתייחס לעבירות תעבורה בלבד.

ב"כ הנאשם מבקשת להשית על הנאשם מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע. ב"כ

הנאשם, בטיעוניה לעונש מציינת פסיקה רלוונטית, בין היתר:

ת"פ 25580-02-15: הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, שתי עבירות של תקיפת סתם ועבירת איומים. בית המשפט השית על הנאשם 200 שעות של"צ לצד עונשים נלווים.

ת"פ 42245-07-14: הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, שתי עבירות תקיפת סתם על ידי אחראי ואיומים. הושתו על הנאשם 300 שעות של"צ, התחייבות וצו.

לעמדת ב"כ הנאשם, אי השלמת השעות בעבודות השירות מתיק אשר נוהל בשנת 2013 אינה יכולה להעיד בהכרח על חוסר התאמתו של הנאשם לבצע עבודות שירות, במיוחד לאור המחלה הקשה של אימו.

בדיון שהתקיים היום להשלמת הטיעונים לעונש ולאחר שהתקבלה חו"ד של הממונה על עבודות שירות בו נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות, חזר בא כוח המאשימה על טיעונו לעונש, ואילו הסניגורית ביקשה להשית על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות בהיקף מצומצם יותר.

5. מתחם העונש ההולם

על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו בגין עבירות האלימות והאיומים בגין הורשע הנאשם עניינם בהגנה על שלמות הגוף מפני פגיעה פיזית ובהגנה על תחושת הביטחון האישי ועל שלווה הנפש. הצורך בהגנה על ערכים אלה מקבל משנה-תוקף כאשר עבירות האלימות והאיומים מבוצעות כלפי בת-זוג, באופן החותר תחת תחושת הביטחון האישי שאמור אדם לחוש בקרב בני משפחתו. בתי-המשפט עמדו בפסיקותיהם על הצורך להעביר מסר עונשי ברור ומרתיע בגין עבירות מהסוג הנדון. ביטוי לכך ניתן למצוא בעובדה שהמחוקק ראה להכפיל את העונש המרבי שבית-המשפט מוסמך להטיל בגין עבירות תקיפה למיניהן כלפי בת-זוג וקטינים בתוך המשפחה.

בחנית נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי הנאשם נקט באלימות כלפי אשתו בשני אירועים שונים. באירוע הראשון, בחודש ינואר 2015 איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שסימן עם ידו על הצוואר בתנועה של רצח וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה. באירוע השני, בין השנים 2013-2014 הנאשם היכה את המתלוננת, סטר לה ודחף אותה. מנסיבות אלה, אני למד כי המתלוננת סבלה מאלימות מתמשכת שאינה מהווה מעידה חד פעמית מצד הנאשם. לעניין זה אני אפנה לתסקיר מיום 22.3.18, לפיו המתלוננת מעידה בפגישותיה עם שירות המבחן על חששותיה מהגשת תלונה במשך שנים.

אין להקל ראש בחומרתם של המעשים, בהתחשב בכך שמדובר בשני אירועים נפרדים אשר באחד מהם היכה הנאשם את המתלוננת ובאחר איים עליה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירות של אלימות במשפחה ניתן למצוא מנעד רחב של עונשים; מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל במקרים הקלים בנסיבותיהם דרך עונשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לתקופות משמעותיות עד 9 חודשי מאסר.

בהתחשב בערכים שנפגעו, בעוצמת הפגיעה בערכים אלה, בנסיבות ביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנוהגת וכן בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל אשר במקרים מתאימים יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 19 חודשי מאסר בפועל.

6. העונש המתאים

בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן שהוגש. במסגרת זו יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לטובת הנאשם שקלתי את הודאתו בכתב האישום המתוקן ואת הזמן השיפוטי היקר שנחסך כתוצאה מכך. כמו כן, שקלתי את מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם ואת היותו אב לחמישה ילדים הזקוקים למשענת כלכלית. כמו כן, מדובר בנאשם שעברו הפלילי אינו מכביד - לחובתו עומדת הרשעה אחת על רקע תעבורתי ובמרוצת הזמן, לא נפתח לנאשם אף תיק עד היום.

עוד לקולא, שקלתי את העובדה כי הנאשם והמתלוננת אינם עוד בקשר וכי חיים בנפרד זה מזו, הנאשם הקים משפחה חדשה, ונעדר כל קשר עם גרושתו.

כמו כן, למרות השימוש באלימות, מעובדות כתב האישום ניתן ללמוד כי למרבה המזל, מידת הפגיעה במתלוננת והנזק שנגרם לה הינם ברף נמוך וכך גם הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו.

לחומרה, אינני יכול להתעלם מכך שהנאשם מתקשה עד מאוד לקבל אחריות על מעשיו ונוטה להתנהלות אימפולסיבית וקושי בוויסות דחפיו במישורי חייו השונים, כמפורט בתסקיר מיום 22.3.18. בנקודה זו יש לציין, כי הנאשם סירב לכל אפשרות של טיפול בתחום האלימות במשפחה, סירוב הנובע ברובו מתוך עמדת התכחשות והיעדר קבלת אחריות על העבירה אותה ביצע. כמו כן, לא נעלמה מעיני התייחסות המתלוננת למעשי העבירה בפגישתה עם השירות, לדבריה, חיה את חייה בפחד מחשש לפגיעה בחייה עד עצם היום הזה.

מקריאה מעמיקה בתסקיר שהוכן בעניינו של הנאשם נראה, כי מדובר בנאשם אשר פעל באופן אלים כלפי המתלוננת לאורך שנים ולא באופן חד פעמי. אני סבור, כי מקרה זה מהווה אחד מיני רבים של מעשים אלימים שפעל בהם הנאשם כלפי המתלוננת, וכי רק כאשר "הגיעו מים עד נפש" פנתה המתלוננת לרשויות.

עם זאת, הבאתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולעובדה כי בני הזוג התגרשו.

אשר על כן, ונוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזר על הנאשם כדלקמן:

1. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בבית חולים "הדסה" הר הצופים. תחילת ביצוע ביום 21.8.2018. הנאשם יתייצב בשעה 8:30 ביחידת עבודות שירות ליד כלא אשל, באר שבע.
2. חמישה חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על אחת מהעבירות בהן הורשע.
3. הנאשם יפצה את המתלוננת בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים החל מיום 1.8.18 ובכל ראשון לחודש שלאחריו.
4. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪, להימנע מביצוע אחת העבירות בהן הורשע וזאת תוך שנה מהיום.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' אב ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד ב"כ המאשימה מתמחה דרור אביטל, הנאשם וב"כ עו"ד מונא שיח.